

מסכת כתובות דף לא.

• גופא אמר רב חסדא...

<p>אמר רב חסדא, מודה ר' נחוניא בן הקנה בגונב חלבו של חברו, ואכלו, שהוא חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור חלב</p>	
<p>לימא פליגא דרבי אבין, דאמר רבי אבין, הזורק חץ מתחלת ארבע לסוף ארבע, וקרע שיראין בהליכתו, פטור, שעקירה צורך הנחה היא,</p>	<p>הלכך, אע"ג דחייב ממון מקמי הנחה אתיא ליה, פטור, הואיל ובין עקירה להנחה אתיא ליה, מיתה ותשלומין באין כאחד, שעקירה צורך הנחה היא, ומההיא שעתא אחתלה לה מלאכה,</p>
<p>הכא נמי בגונב חלבו של חברו ואכלו יהא פטור לרבי אבין, דהגבהה צורך אכילה היא, ומיתה ותשלומין באין כאחד, וא"כ לימא פליגי רב אבין על רב חסדא דאמר שחייב בגונב חלבו של חברו ואכלו?</p>	
<p>לעולם לא פליגי, ובגונב חלבו של חברו אפילו לרבי אבין יהא חייב וכרב חסדא, דחלוק גונב חלבו של חברו מזורק חץ,</p>	
<p>שבזורק חץ, אי אפשר להנחה בלא עקירה, ולכן אמרינן עקירה צורך הנחה היא, ופטור, אבל בגונב חלבו של חברו, אפשר לאכילה בלא הגבהה, דאי בעי גחין למטה מג' טפחים ואכיל, ובציר מג' לאו הגבהה היא, ולכן לא אמרינן הגבהה צורך אכילה היא</p>	<p>אי נמי, בזורק חץ, אי בעי לאהדורה, לא מצי מהדר לה משזרק את החץ, הלכך משעת עקירה, סופו לקרוע לו שיראין, ולכן אמרינן עקירה צורך הנחה היא, ופטור, אבל בגונב חלבו של חברו מצי מהדר לה, הלכך לא אמרינן דמשעת הגבהה אתחלה לה אכילה</p>

• מאי איכא...

<p>מאי איכא בין האי לישנא דעקירה צורך הנחה נאמרה דוקא היכא דאי אפשר להנחה בלא עקירה, להך לישנא דעקירה צורך הנחה נאמרה דוקא היכא דלא מצי מהדר לה?</p>	
<p>איכא בינייהו המעביר סכין בידו בהליכה ברה"ר בשבת, וקרא שיראין בהליכתו</p>	
<p>להך לישנא דאמרת לא מצי מהדר לה</p>	<p>להך לישנא דאמרת אי אפשר להנחה בלא עקירה,</p>
<p>הכא מצי מהדר לה, ולכן לא אמרינן עקירה צורך הנחה, וחייב לשלם</p>	<p>הכא נמי אי אפשר להנחה בלא עקירה, ולכן אמרינן עקירה צורך הנחה, ופטור מלשלם</p>

מסכת כתובות דף לא

• גופא אמר רבי אבין...

<p>אמר רבי אבין, הזורק חץ מתחלת ארבע לסוף ארבע, וקרע שיראין בהליכתו, פטור, שעקירה צורך הנחה היא</p>	
<p>מתיב רב ביבי בר אביי,</p>	
<p>היה מגרר ויוצא, מגרר ויוצא, שלא הגביהו ברשות הבעלים, ולא קנאו אלא בהוצאה מרשות הבעלים, פטור, שהרי איסור שבת וגניבה באין כאחד</p>	<p>הגונב כיס בשבת, חייב בתשלומין, אע"פ שנהרג, שכבר נתחייב בגניבה לשלם, דהגבהה קונה בכל מקום, וקמה לה ברשותיה אף להתחייב באונסים, קודם שיבא לידי איסור סקילה של הוצאה בשבת,</p>
<p>ובגונב כיס בשבת, כי הגביהו ברשות הבעלים וקנאו, אמאי חייב, נימא משעת הגבהה, אתחלה לה הוצאה, דהגבהה צורך הוצאה היא?</p>	

• הכא במאי עסקינן כגון שהגביהו ע"מ להצניעו...

<p>ליכא למימר הכי, דכי האי גוונא אינו חייב משום הוצאה בשבת, דאמר רבי סימון אמר רבי אמי אמר רבי יוחנן, המפנה חפצים מזוית לזוית, ונמלך עליהן, והוציאן, פטור, שלא היתה עקירה משעה ראשונה להוציאן,</p>	<p>לעולם אמרינן עקירה צורך הנחה היא, וכן הגבהה צורך הוצאה היא, אלא הטעם דחייב בגונב כיס בשבת, דהב"ע כגון שהגביהו על מנת להצניעו, ונמלך עליו והוציאן, (דסלקא דעתין הא דנמלך והוציאן הוי עקירה שניה - תוס') (וחיוב הגניבה בא ע"י עקירה הראשונה ולכן חייב)</p>
<p>ואלא לא תימא ע"מ להצניעו, אלא אימא ע"מ להוציאן, והק"ל על רבי אבין דאמר עקירה צורך הנחה היא, אמאי חייב בתשלומין בגונב כיס בשבת?</p>	

• הכא במאי עסקינן כשעמד...

<p>ליכא למימר הכי, דיש להקשות עמד למאי, דאי לכתף, אורחיה הוא, ואין עמידתו הנחה לבטל עקירה ראשונה ממלאכת שבת, ואלא בעומד לפוש, וא"כ דיש לחלק בין עומד לפוש ולכתף, אמאי תני בסיפא היה מגרר ויוצא, נפלו וניתני בדידיה, שבמגביה עצמו יכול לשנות בו חיוב ופטור, וליתני בד"א בעומד לפוש, אבל בעומד לכתף חייב?</p>	<p>לעולם אמרינן עקירה צורך הנחה היא, וכן הגבהה צורך הוצאה היא, אלא הטעם דחייב בגונב כיס בשבת, דהב"ע כגון שעמד, ועמידתו היא הנחה לעקירה ראשונה, ואין חיוב שבת באה לו ע"י עקירת חפץ הראשונה, אלא ע"י עקירת גופו, שעוקר עצמו אחר העמידה ע"מ להוציא, ועקירת גופו כעקירת חפץ</p>
<p>ואלא לא תוקמה כשעמד אלא במהלך, והק"ל על רבי אבין דאמר עקירה צורך הנחה היא, אמאי חייב בתשלומין בגונב כיס בשבת?</p>	

מסכת כתובות דף לא:

• אלא...

<p>אלא לא תוקמה כשעמד אלא במהלך, ואפ"ה חיוב שבת דעקירה לאו מחמת עקירה ראשונה דהגבהה אתיה ליה, אלא בעקירת גופו של פסיעה אחרונה כשיוצא מן הבית, ובן עזאי היא דאמר מהלך כעומד דמי **</p>	
<p>קושיית הגמ' - אבל זורק, מאי, יהא פטור, א"כ נפלוג וניתני בדידיה, שבמגביה עצמו יכול לשנות בו חיוב ופטור, וליתני בד"א דחייב במהלך, וכבן עזאי, אבל הגביהו זורקו, פטור מתשלומין, דאתיא ליה חיוב שבת ע"י חיוב הגבהה, דתו ליכא עקירה אחריתי?</p>	<p>תירוץ הגמ' - אה"נ, אלא דתני מגרר ויוצא לחידוש, דסד"א אין דרך הוצאה בכך ואין כאן חיוב שבת, קמ"ל, ולאו בכיס גדול עסקינן, דא"כ אורחיה הוא לגררו, ופשיטא דהוצאה היא, ולאו בכיס קטן, דלאו אורחיה הוא, ולא יהיה בו חיוב שבת, ואלא במיצעי, דחידש הגמ' שדרך הוצאה במגרר ויוצא</p>
<p>** בן עזאי אומר מהלך כעומד דמי, ועקירת כל פסיעה הויה עקירה, והנחת הרגל היא הנחה, הלכך קניה משעת הגבהה, וחיוב מיתה בפסיעה בתרייתא קא אתיא ליה</p>	

• קושיית הגמ' - ודאפקיה להיכא...

<p>קושיית הגמ' - לאן הוציא את הכיס במגרר ויוצא, דיהא פטור מתשלומין משום דאיסור גניבה ושבת באין כאחד?</p>	
<p>איסור שבת איכא, איסור גניבה ליכא? **</p>	<p>אי דאפקיה לרשות הרבים,</p>
<p>איסור גניבה איכא, איסור שבת ליכא?</p>	<p>ואי דאפקיה לרשות היחיד,</p>
<p>** דמשיכה בלא הגבהה קס"ד דלא קנייה ברשות הרבים</p>	

• תירוץ הגמ'...

<p>1. גמרא דאפקיה לצדי רשות הרבים סמוך לבתים, שנותנין להלן מן הבתים אבנים ומכשולין להרחיק חיכוך העגלות, ומאותן חיפופי ולפנים קרי צידי רשות הרבים, וכר' אליעזר דצידי רשות הרבים כרשות הרבים דמי, וה"מ לענין חיובא דשבת, דאימנין דדחקי רבים, ועיילי להתם, אבל לענין מיקנא, קני, דהא לא שכיחי רבים והוי ליה כסימטא דתיקון בה משיכה, ולכן יש בו נמי איסור גניבה</p>	<p>2. רב אשי, רב אחא לעולם ברה"ר, ודקשיא לך איסור גניבה ליכא, כגון שצירף ידו השניה לפחות משלשה סמוך לקרקע, ובידו אחת גיררה, ונפלה לתוך חברתה, וידו קניא ליה, וכדרבא, דאמר רבא ידו של אדם חשובה לענין הנחת שבת כמקום ארבעה על ארבעה, וכי היכא דלענין שבת, חשוב מקום, לענין מיקנא נמי חשוב מקום למיקני, כאילו הגביהה למעלה משלשה</p>
<p>3. רבינא לעולם דאפקיה לרה"ר, ובמשיכה לרה"ר נמי קנה</p>	

מסכת כתובות דף לא:

• ותרוייהו בדיוקא דהא מתניתין קמיפלגי, דתנן...

בגונב בהמה ברשות הבעלים קאי,	
הגביהו אפילו ברשות הבעלים, או שהוציאו מרשות הבעלים ומת, חייב הגנב לשלם, דקנה הבהמה	היה מושכו ויוצא, ומת ברשות הבעלים, פטור הגנב מלשלם כלום, דלא קני להתחייב באונסין
רב אחא דייק מסיפא	רבנא דייק מרישא
הוצאה דומיא דהגבהה, מה הגבהה דאתי לרשותיה, אף הוצאה נמי דאתי לרשותיה	טעמא דמת ברשות בעלים, הא הוציאו מרשות בעלים (כל היכא דאפקיה, ואפ"ל לרה"ר), ומת, חייב
דמשיכה לרה"ר לא קני	דמשיכה לרה"ר קני
סיפא לרבינא לא קשיא, הוצאה דומיא דהגבהה לא אמרינן	רישא לרב אחא דאמר משיכה לרה"ר לא קניא לא קשיא, דכל כמה דלא אתי לרשותיה, ואפ"ל ברה"ר, רשות בעלים קרינא ביה

• סיכום...

הגביהו או שהוציאו מרשות בעלים ומת, חייב	רישא - היה מושכו ויוצא, ומת ברשות בעלים, פטור	משיכה לרה"ר	
סיפא לרבינא לא קשיא, הוצאה דומיא דהגבהה לא אמרינן	טעמא דמת ברשות בעלים, הא הוציאו מרשות בעלים, ואפ"ל לרה"ר, ומת, חייב	קני	רבינא
הוצאה דומיא דהגבהה, מה הגבהה דאתי לרשותיה, אף הוצאה דאתי לרשותיה	רישא לרב אחא לא קשיא, דכל מה דלא אתי לרשותיה, רשות בעלים קרינא ביה	לא קני	רב אחא

If you would like the shakla vetarya summaries emailed directly to you (before it is posted on the website), or to give feedback, please email blumenfeldyaakov@gmail.com.